

ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਨ।

(15) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 463 ਆਫ 1966

13 ਮਾਰਚ 1969 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII)— ਧਾਰਾ 155(3) ਅਤੇ 155— ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੱਜ਼ ਐਕਟ (1 898 ਦਾ I) — ਸੈਕਸ਼ਨ 11[(2) —ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ (1932)- ਨਿਯਮ 3 — ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ— ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੋਧ— ਕੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਵਾਕਾਂਸ਼ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ"— ਕੀ ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1932 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਦੁਆਰਾ। ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੱਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਿੱਚ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

I.L-R. Punjab and Haryana

(1970)2

State of Punjab and others v. Mohan Singh and others (Tuli, J.)

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਲਈ ਇਕਵਚਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)।

3 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1044 ਆਫ 1965 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਮ ਐਸ ਪੰਨੂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ.ਜੀ ਉਜਰਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਤੁਲੀ ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 385 ਆਫ 1966, ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨੰਬਰ 463 ਆਫ 1966 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1966 ਦੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

(2) ਮੋਹ ਮੋਹੰਗ ਸਿੰਘ, ਪੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ (1935 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1937 ਵਿੱਚ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਖੇ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮਹਿਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਚੋਣ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਗੋ ਮਈ, 1941 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1941 ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ 1942 ਤੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ 1942 ਤੋਂ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1943 ਤੱਕ ਫੀਲਡ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਾਇਬ ਸਦਰ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਤੰਬਰ, 1945 ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। 19 ਦਸੰਬਰ,

1946 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। ਜੁਲਾਈ, 1951 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਇਬ-

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਨੂੰਨਗੋ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। 100 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, 20 ਦਸੰਬਰ 1952 ਤੋਂ 20 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਉਹ 18 ਜੁਲਾਈ

1956 ਨੂੰ

ਬੇਟਰਮੈਂਟ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ, ਅਤੇ

ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। *1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਵਰਨੈਕੂਲਰ ਕਲਰਕ (ਬੇਟਰਮੈਂਟ) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਲਈ ਵਰਨੈਕੂਲਰ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਲੰਧਰ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਮਾਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਤੱਕ ਉਥੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ (ਮਾਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਹ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ।

I.L.R. Punjab and Haryana (1970)2

19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961। ਉਸ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ^ (ਬਾਰਡਰ ਸੀਮਾਕਰਨ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਹ 17 ਮਈ, 1963 ਤੱਕ ਰਹੇ। ਉਸ ਨੂੰ 5 ਜੂਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਪੜ ਵਿਖੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਵਿਕਰੀ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1963

(3) 18 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਚਮਨ ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਆਰ. ਐਡ ਆਰ.) ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1963 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਅਤੇ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1963 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਮੇਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ 31 ਮਈ 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਡਰ ਭੇਜ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਲਦੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ - ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ। ਸੇਲਜ਼) 5 ਜੂਨ, 1963 ਨੂੰ ਰੂਪੜ ਵਿਖੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ।

(4) ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 16 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ, 4 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਦਾਰਾਂ, 7 ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ 4 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦਾ ਨਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ 3 ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਾ ਹੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਤੌਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਰਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 70 ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

1965 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 28 ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ('ਏ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ), 28 ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, 4 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਦਾਰ, 4 ਹੈੱਡ ਵਰਨਾਕੂਲਰ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਦਿ, 3 ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੈੱਡ ਵਰਨਾਕੂਲਰ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ 4 ਵਿੱਚੋਂ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ 3 ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਦੇਵ ਰਾਜ ਸਰਮਾ ਅਤੇ ਰਤਨ ਦੇਵ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

(5) ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ; ਹਵਾਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਤੋਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਦਿਖਾਈ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਸਬੰਧੀ ਇੰਦਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਧਿਵਤ

State of Punjab and others v. Mohan Singh and others (Tuli, J.)

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰਾਹੀਂ ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1964। ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 23 ਨਵੰਬਰ 1964 ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਰਤਨ ਦੇਵ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਈ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਵੇਮਕੂ1 ਆਰ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ. ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ. ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ 8 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਮ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 8 ਤੋਂ 16 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1966 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 463 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਈ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ/ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਵੀਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦਸਵੀਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਖੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਾਕੂਲਰ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਸਦਰ ਕਾਨੂੰਨਗੋ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। -----

(7) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ। "ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 12 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਜੀਹ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਚੋ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ।" *ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਆਰ. ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ।

* - 0 1) ਸੀ.-ਡਬਲਯੂ. 1778 ਓ" 196-8- 30 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੇਵਲ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 16 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ (ਮਾਲ), ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1963 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ

ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ' ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਤਿਮ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣਗੇ। . ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 12 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ - ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(9) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਫਾਈਲ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਦੇਣੀ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਲਈ ਇਕਵਚਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ਮਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ. ਜੇ. ਜੇ.) ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: -

“ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ (1) ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ, (2) ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਅਤੇ (3) ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ, ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਥਾਪਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਸੰਪਾਦਕ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾ ਅਧੂਰੀ ਸੀ।

(10) ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ LPA 463 ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) 1966 ਦਾ LPA 385 ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ 9 ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਾਦਤ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦਸਵੀਂ, ਤੀਹਵੀਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਨਹਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ \$ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇਐਸ ਕੇ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੈਮ ਚੱਕਰ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ,-

ਉੱਤਰਦਾਤਾ,

1968 ਦੀ ਓਵਾ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2974

ਮਾਰਚ 13, 1969 .

ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼, ਕਲਾਸ 1, ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. ਜੇ. ਡੀ. (ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ) ਦੇ ਨਿਯਮ (1960)—ਨਿਯਮ 6, 9 ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) —ਆਰਟੀਕਲ 16 — ਨਿਯਮ 9 — ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ—
~ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਕੌਰਸ" ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ - **ਅਰਥ**